

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. seprodajajo po 6 v.

Uredništvo in upravljalništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslojše štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 29.

V Ptuj v nedeljo dne 19. julija 1908.

IX. letnik.

Kmetje v ptujem okraju!

Suša vam dela to leto neprecenljivo škodo. V drugih krajih države se daje takoj podpora, na pa se prezira. Zato sklicuje okrajni odbor ptujski

veliki kmetski zbor

ki se vrši v nedeljo, 19. julija ob 9. uri dopoldne na vrtu, pri slabem vremenu pa v veliki dvorani „Vereinshausa“ v Ptuj.

Dnevni red tega znamenitega shoda je:

„Suša, njene posledice in kmetske zahteve“.

Govorilo se bo v obeh deželnih jezikih. Pridite vsi!

Sklicatelji.

Kako postajajo duhovniki bogati.

(Po „Bauernzeitung“.)

Vbogi in enostavni cerkveni sestav prvih kristjanov je postal kmalu uspešni „kšeft“. Tu so v prvi vrsti „relikvije“, o katerih krščanstvo skozi stoletja ničesar vedelo ni. Ali končno so našle spekulativne glave vse mogoče kosti, lesa, svinje itd., ki so baje v zgodovini krščanstva nekaj vloge igrali. In srede so morale vse te stvari „čudeže“ delati.

Najvažnejša vseh „relikvij“ je v „Loretto“.

Ona obstoji iz hiše, v kateri je nekdanji „Mati Božja“ stanovala. In to hišo so baje „angeli“ leta 1294 čez dežele in morje iz Palestine v Loreto na Italijanskem prenesli. Od tega časa romali so milijoni ljudi v Loreto in so „ofrali“ milijone denarja.

Po raznih stoletjih našle so druge spekulativne glave vse, prav vse, kar je v dotiki z življenjem Jezusa. Križ, sulica, goba, pot, ja celo kos kruha, ki je baje ostal ob zadnji večerji. Seveda tudi pravo „ne šito“ suknjo Jezusa; te so celo 20 komadov našli in so jo obenem shranjevali in molili v Rimu, St. Jago na Španskem, Trierju, v Kölnu, Firlu itd. Kmalu so našli tudi srajce, čevlje, lasa, ja celo steklenico mleka iz Marijinih prsi. Našli so hlače sv. Jožefa, štrik, na katerem se je Judaž obesil itd. In pri vseh teh „relikvijah“ se je milijone denarja „ofralo“.

Najboljša iznajdba pa so bili „odpustki“. Kako se je s temi „odpustki“ delalo, dokazuje spis „Sto pritožb nemškega naroda“ iz l. 1522. Tam čitamo: „S to kremarijo z odpustki se je ljudstvu ves denar jemalo. Prava krščanska pobožnost je pričela ponehavati, ker je imel vsakdo „pravico“ toliko grešiti, za kolikor denarja je mogel odpustkov kupiti. Zato so se razširjevali nenravnost, krvna sramota, prelom zakona, kriva prisega, uboj, tatvina, umor, oderuštvo, sploh vsi grehi. Ljudje so si upali vse pregrešiti, ker so si zamogli z nekaj denarja odpustke nakupiti.“

Papež Sikstus IV. (leta 1470—1484) je porabil dostikrat za eno samo večerjo 20 tisoč goldinarjev. Jato veliko denarja je prinašalo papežem „slavnostno leto“ (Jubeljahr). Tako leto je razpisal najprve papež Bonifacij VIII. (leta 1294—1303). Imelo bi se najprve ponavljati od 100 do 100 let. Že prvo slavnostno leto je prineslo papežu 15 milijonov zlatih goldinarjev. Poznejši papeži so zmanjšali dobo na 50, 30 in 25 let. Že Klemen VI. je praznoval leta 1350

drugo slavnostno leto, ki mu je prineslo 22 milijonov zlatih goldinarjev. Več kot 1 milijon vernikov je prišlo takrat v Rim in se je tako po cerkvah drenalo, da je bilo več oseb zadušnih. Dva duhovnika sta imela dovolj opraviti, da sta z grabljami darovani denar iz oltarjev grabila.

Pod cesarico Marijo Terezijo je romalo v Rim tekmo 40 let skupno 221 milijonov goldinarjev in to le iz Avstrije. In koliko denarja roma še danes v Lourdes ali Maria Zell itd.

Kdor pri vsemu temu še ne veruje, da se poteguje duhovščina za denar, ta je slep. Zato se tudi duhovniki ničesar tako ne bojijo nego izobrazbe. Ali pomagalo jim ne bo, tudi v pobožni Avstriji ne, ako bodejo naprednjaki skupaj držali, ne samo v besedah, temveč tudi v dejanjih!

Politični pregled.

Državni zbor se zopet ne bode zaključil. Le zasedanje se bo pretrgalo. Razlika tiči v tem, da dobijo poslanci valed tega tudi v političnih svoje dijete naprej. Možakarji, ki se toliko za ljudstvo trudijo, da so že kar plešasti, bodejo torej po zabavah hoteli, v kopališčih počivali in zato še plačo vlekti. Ta „špas“ nas košta vsak dan čez 10 tisoč kron.

Konec vremenske kanone. Listi poročajo, da je vojno ministerstvo vinogradnikom odtegnilo dovoljenje za cenejšo dobavo smodnika za vremenske kanone. Minister pravi, da se ti vremenski kanoni niso obnesli. Tudi razni znanstveniki pravijo to. Prvič se je vporabilo vremenske kanone leta 1895 v Slovenski Bistrici. Na Nižje Avstrijskem se je vremensko streljanje že davno ustavilo.

Glede pomanjkanja krme so se vršila 7. t. m. v poljedelskem ministerstvu posvetovanja. Govorilo se je zlasti o srednji in spodnji Štajerski,

Prošnja za dež.

Pri Sr. Katarini na gornjem Štajerskem imajo prav skrbnega župnika, pravega pastirja vernih ovčič in trdoglavih kostrunov. Briga se za vse zadeve svojih župljanov tako goreče, da bi še dobri stariši ne mogli z večjo ljubeznijo voditi svojih otrok. Cerkevemu odboru ni bilo nikoli treba delati težkih cerkvenih računov, kajti g. župnik so bili zadovoljni, če so se cerkveni mestri samo podpisali na prazen papir; a tudi župan si ni nikdar belil glave zavoljo občine. In kako gladko iztečejo pri Sr. Katarini volitve! Sami veste, kako se vršijo po drugod. Ta bi bil rad župan, njegov sosed tudi. Tega hoče duhovščina posaditi na občinski prestol, a drugi me marajo sanj. Urha prigajanja njegova častihlepna žena, naj se pobriga, da pride občinski odbor, Bibniku pa brani njegov hudi angelj varuh, da bi šel k volitvi, češ: čemu bi tratil po krémah čas in denar. Potem še pricaplja naprednjaki in zahtevajo, naj se volijo le pametni možje. Tako gre vse križem in kražem, in konec je navadno sovraštvo in slaba izvolitev. V tem oziru so Katarincični srečni ljudje. Kadar se jim oznanijo kakšne nepotrebne volitve, vsi le reče župnik: volite tega, tega in onega, to

so katoliški možje! Če pa katera trmasta glava ni voljna slepo ubogati, tedaj zapreti skrbni pastir: „Kdor je proti meni, ta je proti sveti veri; kdor pa je proti sveti veri, on je proti Bogu, tisti pride v peklo!“ — Take grožnje so vsakokrat pomagale. Ni čuda, kdo bi se le zavoljo same neumne volitve moral pustiti celo večnost pražiti v peklenem ognju? Tega pa že ne! Bolj pametno je, raje lepo ubogati in potem čakati na velikansko plačilo, katero so „gospod“ obljubili pokornim vernikom.

No, letošnje leto pa Bog ni poplašal Katarincem slepe ubogljivosti, ampak poslal je celo nad njih hudo sibo v podobi velike suše. Nad njihovimi hribi in gorami razpenjalo se je že več tednov modro nebo, solnce je pripekalo, kakor da je naprošeno in le malokdaj se je prikazal tanek oblček, ki pa je zopet hitro izginil. Zato je začela zemlja pokati, poprej zeleni travniki so postajali rujavskasti, setve, ki so spomladaj lepo obetale, so jela prezgodaj zoreti, sadje na drevju se ni moglo lepo razvijati, zelje na kapusih je nehalo rasti, in sploh je vročina pretila uničiti vse nasade.

Katarincični so začeli zdihovati in pošiljati proseče poglede tja gori, kjer stanuje stvarnik vsega sveta, gospodarji so pristavili po vsakem

obedu navadni molitvi še po eden očenaš za dež, po večerih si slišal moliti rožne vence za mokro vreme, tola modro nebo se ni nehalo smehljati in solnce ne pripekati.

Kaj pa zdaj? Kaj neki drugzaga, kakor prositi gospoda župnika, naj preskrbi prepotrebni dež! In res sta se zdrnila oče župan in dedek cekmeštar ter hodila dva dni po fari od hiše do hiše in nabirala denar. Ko sta že nabrala precej lep kupček, sta se v soboto zvečer podala z njim v farovž k vsemogočnemu gospodu. Seveda so ju malo pisano pogledali, ker ništa prišla predpoldne, a ko so zapazili, da držijo dedek cekmeštar v robcu nekaj zavitega, so ju milostno pustili v sobo in prijazno vprašali, česa želite.

Očka župan so malo pokašljali in začeli ponižno praviti: „Vejo, prečastiti gospod, suša nam hoče letos vse pobrati: travniki so že rujavji, zelje ne raste, zito prehitro zori, korenja ne bo in vse, vse se bo posušilo. Zato sva z dedkom cekmošтром nabrala nekaj malega in prišla prositi, da bi prečastiti gospod hitro napravili procesijo in nam izprosili deža.“

Ko so očka župan govorili in prosili, odvezali so dedek cekmeštar robec in vsipali na mi zo 55 kron. Tedaj se je naenkrat zabliakalo,

Vsi v nedeljo 19. t. m. na kmetski zbor v Ptuj.

o Koroški itd., torej o pokrajinah, kjer je grozovita suša vse uničila. Nemška kmetška polanica dr. Waldner in Zuleger sta razjasnila položaj in mogoča sredstva za pomoč. Poslanecem se je dozdelo, da hoče vlada v tem oziru res pomagati. Znižati se hoče tarife za živinska in krmlina sredstva itd. Tudi o prepovedi izvoza krme se je govorilo. Da bi le kmalu pomagali, kajti kmet je ob robu obupanja!

Politični morilec Siczynski, ki je svoj čas gališkega grofa Potockega ustrelil, je bil pred lvoškimi protniki na smrt obsojen. Sodnija je sklenila, da ga bo de priporočala cesarjevi milosti in je tedaj gotovo, da bo pomiloščen. Tudi vdova ustreljenega namestnika je za pomiloščenje prosila. S tem je ta krvavi dogodek doigran. Ali bodo zdaj gališke razmere boljše? Ne verujemo!

Zarota proti ruskemu carju? Listi poročajo iz Somovica, da je prišla policija tam večji zaroti na sled. Več kot 100 oseb, izoškkih in žensk, so zaprli. Kolodvor so zasedli kozaki in orožniki. Promet na meji je zelo težaven.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

„Škoda, da ne vedo živali ničesar o samomoru! Ako bi se zamogli vsi mučeni in trpinčeni konji sami usmrtiti, imeli bi njih posestniki toliko škode, da bi postali že iz sebičnosti dobri z njimi, ravno tako kakor so bili preje iz sebičnosti nečloveški in surovi z živino“

Peter Rowegger.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dopisi.

St. Janž dr. p. Slišimo, da misli znani Pišek iz mariborskega okraja priti sem zgago delat. Sentjanževčani! Ako Pišek kaki shod priredi, le vsi na shod. Bomo mu že povedali, kaj mu gre. Če je tako kunšten, naj prej v svojem lastnem volinlem okraju vse kmete srečne naredi, potem se naj gre v druge kraje šnofat. Če pa tega ne zna, naj le ostane doma, ker z zapeljivimi besedami še se nobenemu kmetu ni pomagalo.

St. Peter na Medvedovem selu. Hodil sem te dni skozi to prijazno vasico. Hotel sem kupiti nekaj razglednic te vasi. Vstopil sem v trgovino in naročil razglednice vasi. Toda kaj misliš, dragi čitatelj, kaj sem moral ališati? — Cuj in strmi!! — Razglednice vasi se pa dobe pri gospodu župniku. — Torej Gomilšek nima druge barantije dovolj, še mora z razglednicami barantati? Ali pa ima tudi dovoljenje za prodajo? — Mislim, da ne, ker je že izšel zakon, da neizučene moči se ne smejo mešati med trgovce. Gomilšek nima trgovskega dovoljenja, torej naj miruje in naj pusti trgovcem živeti. Če se domaški trgovci ne bodo potegovali za red, ki ga Gomilšek s prodajo razglednic razdira, potegovali se bomo drugi; saj vemo kje je okrajno glavarstvo. Torej Gomilšek skrbí, da bo de drugo v redu, prodajo razglednic pa izroči trgovcem.

Trgovski potnik.

toda žalibog ne na nebu, ampak v župnikovih očeh.

Prečastiti gospod so nekaj mrmrali, močno vlekl iz debele cigare in hodili po sobi semtertja. Parkrati so postali pri oknu, kjer je visela blizu meter dolga, ozka, politirana deščica, ki ima na sredi dolgo stekleno cev (glažovnat ror) z živim srebrom, spodaj majhno škafličico, a zgornj natiakan in načrtan kos papirja, čez katerega moli svetel kazalec. (To je barometer ali vremenik, ki vreme za naprej kaže.)

Prosilca sta težko čakala na odgovor in ništa mogla pogruntati, zakaj njihov dušni pastir tako zamišljeno stoji pred tisto čudno rečjo pri oknu in zakaj majajo z glavo.

G župnik potegnejo še enkrat prav močno iz cigare, so obrnejo k možakarjema in govorijo tako-le: „Zelo me veseli, ljuba moja, da se v nesreči spomnite na Boga. Pa jaz mislim, da še ni tako hudo. Tudi ne smemo preveč tirjati od nebeškega očeta. Vidite, na spodnjem Stajerskem, kjer imajo veliko vinogradov, pa potrebujejo suho in vroče vreme, drugači dobijo slabo, kisló vino. Zato mislim, da storimo prav, ako s procesijo še nekaj časa počakamo. Kadar bodem videl, da je zelo velika potreba, bodem že na-

Sv. Križ nad Mariborom. Ljubi gospod urednik! Najprej Vas kot zagovornika kmetov prav lepo pozdravim, potem pa Vam naznanim, da se pri nas kuhla nekrščanska jeza nad našim krščanskim g. župnikom. Veste, pri sv. Križu smo že od starih časov sem obhajali praznik sv. Petra in Pavla zelo slovesno. Na ta dan smo do zdaj zmiraj imeli dve maši in popoldne še litanije. Letos pa je naš gospodek odstavil prva apostola od visoke časti med navadne svetnike. Zjutraj na vse zgodaj je stisnil mašo in ker se je najbrž spomnil, da bo de v kratkem šel na beradijo, pardon na biro, dodal je še litanije. Potem pa celi dan nič službe božje, čeravno je po stari navadi prišlo k nam dosti ljudi iz sosednih krajev. Ti ljudje so potem po oštarijah častili Boga in njegove apostole. Nek dober govornik, ki nam večkrat muhe odganja in še včasih komarja posege, jim je pod farovčem na trati napravil lepo pridigo, kakoršne bi v cerkvi ne bili lahko slišali. Popisal je življenje sv. Petra in ga potem primerjal s politikujočimi duhovniki. Vidite, od tod je vsa jeza. Kaj jeza, tudi prepri je nastal. Nekateri pravijo, da so naš vsegamogočno gospodek zato degradirali največja apostola, ki sta iz ljubezni do Jezusa celo svojo kri prelila, da bi naše krčmarje, ki niso farovski kimavci, ampak pošteni in pravi moží, malo razčistil, a drugi zopet trdijo, da je župniček zato štrikal, da bi se popoldne ne mogel greh delati. Jaz tudi tako mislim, saj poznam našega fajmoštra notri do dna želodca in vem, da ni takšen, kakor tisti podivjani in stekli pop, kateri je pred enim letom v cerkvi na prižnici preklel poštno knetičico, ki že veliko let mirno počiva v hladnem grobu, samo zavoljo tega, ker je rodila inlepó zredila vrliga moža, ki ima v glavi bistre možgane, a v srcu ljubezen do nas. Ej, ej, gospod urednik, ko bi pač vedeli, kaj zdaj pri nas govorijo od vere, od svetnikov in od farjev — jo mene ne od farjev, ampak od prečastitih gospodov! Ako mi daste za prihodnje malo pratorator, Vam to rad popišem. Opomba uredništva: Poštenim kmetom je naš list zmiraj odprt.

Iz Črešnic. Dae 2. julija t. l. očita Ogrizek v svojem časopisu „Slov. G.“ Dramljanom neznačajnost, ker po njegovi modri glavi iztiravajo vero iz javnega življenja? Ogrizek pač mora nekaj pisati, se čistiti in zavijati, naj si bo še toliko neumno in hudobno, samo da je le čekano kajti sramote on ja nima nobene! Da bi le župnik Ogrizek toliko vero in značajnosti v sebi čutil, kakor jo imajo Drameljski odborniki in državni poslanci, bi se pač lepše in dostojnejše obnašal, ter toliko nepokopa ne delal. A po drugi strani pa on o potrpežljivih Črešničanih zopet toliko resnico zavija, da se vsakemu poštememu človeku studi nad svojim bivšim dušnim pastirjem. Ogrizek se predrzne bahati in dičiti, da je on kot odbornik v 9 letih pri občini v Črešnicah red dosegel. To je čezmerna drznost! S tem hoče trditi, da je njegov prednik, č. g. župnik Loiz Kos, ki je skoz 14 let vinograde in polje vzorno obdelaval, vse v naj-

znanil molitve za dež. Hvala za denar in lahko noč!

Kmetiča sta žalostna odšla. Rada bi b'la imela procesijo, a spoznala sta tudi, da Ljubi Bog ne more vsem ustreči.

Minulo je zopet nekaj dni. Nastala je prava pasja vročina in ljudje so že težko dihalí voparni zrak.

Katarinski župnik je hodil vsak dan po trikrat gledat tisto deščico pri oknu in kar je še na njej. In glej, živo srebro, ki je že osem tednov stalo visoko nad kazalcem, je začelo padati ter se ustavilo nizko pod njim. To znamenje, da se bo vreme spremenilo, zapazivši, je župnik hitro napisal dve pismi in ju po mežnarju poslal sosednjima župnikom. Potem je šel v šolo in napovedal iz cele fare zbranim šolarjem, da bo de čez dva dni od devetih popoldne procesija za dež k Marijini cerkvi sosednje fare.

K procesiji je šlo, kar je le moglo od doma. Bil je to neizrečeno vroč in soparen dan, da niti najstarejši ljudje niso pomnili enakega. Komaj so prilezli mnogostevilni tomatji na hribček in težko so čakali konca službe božje. Koj ko je postavil duhovnik moštranco v tabernakel,

lepšem redu imal, ter je faranom v toplem spominu ostal, po Ogrizekovi trditvi — nered zapustil! Vsa človek, kdor se ni, po Ogrizekovem povelji ravnal, bil je imenovan za goljufa, tako med drugim P. in A. Pregovor pa pravi: „Kar človek sam čini, to sluti o drugih“. Hotel je Ogrizek ves čas svojega, njemu popolnoma ujanega in gluhega Jurij Petelinškega, izstopiškega bogoslovca, za župana imeti in, ker se mu to ni posrečilo, bil je strahovito nevoljen. Petelinšku pa so le za poskušnjo odborniki samo eno dobo župansko čast pripustili, po koji je vroče hrepenel. Ogrizek pa se je bahal, da je vendar enkrat zmagal! Pa še v teh treh letih je Petelinšek s župnikom toliko nereda učinil, da Črešničani, tega nikdar pozabili ne bodo, zato so tudi sklenili, Ogrizeka nikdar več v odbor voliti, kakor tudi ne odpravljenega bogoslovca Petelinškega. In s kako pravico si Ogrizek potem še le podstopi trditi, da se on pri zadnji občinski volitvi na vse prošnje ni dal več v odbor izvoliti, dočim ja niti njega niti njegovaga tovariša exbologa P. nihče ni več voliti hotel, niti Črešničani, še manj pa Vezovičani. Zato je bil Ogrizek že celo pri boječih Črešničanih tako zapuščen, da mu že tam ni bilo več za obstati, kjer ga je poprej vse kot Boga ubogalo in se ga balo. In daleč se ne sramuje razglasiti: „Dela li tako, komu je za posvetno oblast in komandiranje“? — To je ostudno. Zakaj pa je potem zopet na svojem novem mestu v Dramljah vse žile toliko napenjal in še cerkev z agitacijo omaževal, samo da bi le on in njegovi v odbor bili izvoljeni? Ogrizek, ali še hočete daleč zavijati? Ogrizek, povejte vendar že enkrat, kako pa je a prodano zemljo za 210 kron Nemcu v Olji? Kupec je denar takoj položil, sedaj pa ne ve, pri čem da je, kaj je skupnjsko listino, ali ne daste glasu od sebe? Smreke, bukve, hrasti so tudi šli z Vami! Za naše otroke ste leta 1902 v imenu krajnega šolskega sveta, pa brez vašega imena na ministerstvo za bič v šolo prosili, a čez 10 mesecev ste že nasprotno naz vse može cele fare in še iz sosedne priizpraševanji krščanskega nauka našantali, da smo učitelja „po nedolžnem tožili“, da nič ne uči, ampak samo otroke pretpa, ter ga tako ob službo in kruh apravili! Takšno obdolženje je grozovito, vnebo-pijoče, človeka takorekoč umoriti! To hudobijo ima sedaj cela fara na svoji vesti, najhuje pa še Vi zagrizeni Ogrizek, ki ste nas zapeljali ter se potem še bahali, koliko škode ste učitelju napravili! Poprej pa ste še vedno učitelja zdelovali, da zato nič ne uči, ker je premehek in otrok ne kaznuje kakor ste jih Vi. Zato ste vaše pomagache silili, učitelja k biču priganjati, za kar ste tudi na Dunaj prosili! Ali si še morete strastnejšega farizejca domisliti? Vi župnik Ogrizek ste svoj čas pri nas pridigovali, da sv. pismo pravi: „Kdor drugemu iz hudobije službo, kruh vzame, tisti ga je na pol umoril in je dolžan za njega skrbeti“. A Vi pa ste hoteli po vsaj sili učitelja še ob to malo pokojnikno spraviti, da bi ga na stare dni morali še mi rediti; tako daleč je segala vaša duhovska strast! Da

vsula se je množica v bližno krčmo, da bi si z mrazim pivom odgnala neznoano vročino.

Proti večeru tistega dne so se že pripodili črni oblaki in zakrili modro nebo. Vihar je tuil, bliski so švigali, pa grom je treskal, da je zemlja trepetala. Učila se je ploha, kateri je sledil rahel dež in napojil žejne rastline ter ohladil zrak.

Drugo nedeljo so se v krčmi pri Sv. Katarini gosti pogovarjali, kako skrbnega župnika ima katarinska fara in kako dobro je dež storil. Vse je glasno pritrdjevalo, le krčmar Mihelka, ki je bil jezen, da niso prišle procesije sosednjih far k Sv. Katarini, kakor je bila poprej navada, je zaničljivo rekel: „Lej ga no! Ali res mislite, da bi ne bilo deža brez našega „gospoda“? Vesteli li, komu je procesija preskrbela dež? Največ ga je dobil krčmar na Marijini gori, ker je zelo veliko iztočil, precej lepo je namočilo mošnje fajmoštrov, in nekaj kapljic je padlo tudi v suhe aržete mežnarjev“.

Nekateri poslušalci so neverno odkimavali, drugi debelo gledali, jaz in kovač pa sva se smejala.

bi pa to tem lažje in gotoveje dosegli, razglasili ste najpoprej v časnikih, potem k sodniji v Konjice, da je učitelj „umobolen, zuoreli“, ter mnogo drugih in sebe za pričo ponudili, pa Vas je sodnija odklonila da bi moškeje pristo in vestno izpovedali brez vašega uplivanja in strahu! Pa moškeje boječi se krivice, niso hotli in ne mogli drugače kot čisto resnico izpovedati, kar je Vas zopet neizrečeno hudo speкло. Konečno ste se učitelja razpili, da je točo naredil in jo pri nas razsul! Župnik Ogrizek, ali si Vi morete še nevarnejšega duhovnika izmisliti, zraven pa se še kot najljubeznivejšega prijatelja in svetnika hliniti; in takega človeka bi Črešničani še enkrat bili zamogli v odbor voliti? Resnično, Vam se meša od same domisljije do previsoke, premogočne duhovske moči in veljave.

Iz slovenjegraškega okraja. V našem okraju je skoraj vsak župnik ob enem tudi krčmar. V teh farskih krčmah dogajajo se navadno najnevarnejše reči. Zbira se navadno nežni spol od Marijinih bratovščin in obče ljudje elabših značajov, med katerimi igra krčmar župnik glavno ulogo in špota se ljubezen; seve pod „krščankim“ plaščem. Skandal je le, da sploh to dovoljuje politična oblast in podeljuje župnikom izvredno rada gostilniške koncesije. Tudi bi moralo kn. škofijstvo na znanje vzeti, da se župniki slovenjegraškega okraja skoraj brez izjeme bolj pečajo s krčmarskimi obrti kakor s svojo prevzvišeno službo. Ljudstvo zgubavljaja namreč do t a k i h božjih namestnikov vso zaupanje in ni čuda, če vera bolj in bolj peša. Skandal, da škofijstvo pripuščja župnikom izvrševanje kramarskih obrti. Kakor se sliši, je oštr župnik Pečnik iz Podgorja, kateri že lina tako klerikalno beznicjo, katera mu prinaša baje precej dohodkov, priporočal svojemu sobratu nadžupniku Lenartu v Smartnu, da naj tudi on otvori gostilno. Ker je pa ta posebno vržen na denar, se je z vso vmeno poprijel tega bratskega nasveta. In res so se že vršile po c. kr. okr. glavarstvu komisije, po katerih se je nadžupnik posebno gostilnubnega skazal, da je povabil komisijo v župnišče. Pri rujni kapljici se je od gotove strani gostilniška koncesija baje tudi že zagotovila in nadžupniku se je par dni od veselja kar žaril obraz in njegov nos je kar spreminjal že tako bakrene barve. Na te škandalozne razmere opozarjamo c. kr. namestnijo in tudi knezoškofijstvo s pristavkom, ako se v tej zadevi ne napravi konec zlorabljanju gostilniških obrti, da bodemo na najvišjem mestu odločneje govorili.

Droblje. Kakor ne pričakujejo bližala se je dne 9. t. m. huda nevihta, in ne sluteč na hude posledke, udarila je strela ravno ob 4. uri popoldne v pohoštvo Janeza Gasparin p. d. Majar v Droboljah, in vnela pohoštvo, škedenj in tudi zraven stoječi konjski hlev. Ker je bilo vse večinoma z slamo krito, je vse do tal pogorelo, samo živino so mogli z največjo težavo rešiti. Požarna bramba bila je takoj na lici mesta, a mogla je samo sosedne hiše varovati, a tudi velika nevarnost je pretila za našo spošnjo vas ker je veter proti jugu pihal in goreče osmoke na naše strehe vaipal. Najžalostneje pa je, da je moglo pri tem požaru tuji eno človeško bitje se preseliti tja v večnost. Namreč: Deklica 15 let stara sedela je v tistem trenutku na vežnem pragu in imela zraven sebe otroka kakih 2 let starega; in čudež, ko strela udari, otrok ostane zdrav in deklica se takoj zgrudi mrtva na tla. Prihajajoči zdravnik mogel je samo smrt konstatirati. Posestnik občuti precejšno škodo ker so mu vsi letojšni pridečki uničeni; z zavarovalnico se bo mogel vsaj kaj odpmočiti.

Cirkovce. Kako strašno sovraži naš kaplan Melhior Sorko vse, kar ne trobi v klerikalni rog, razvidno je iz tega ker ni pustil nekega fanta, dasiravno se mlati in kosi, k prvemu sv. okhajilu, ker služi ta fant pri posestniku A. G. kateri ne pleše tako, kakor ta dva naša gospoda sejavca prepira in nemira godeta. Kaplan je namreč rekel temu fantu da G — — e kravega ne bojo v nebesa spravile. To je krščanska ljubezen, kaj ne? V zadnji številki „Fihposa“ pišeta ta dva gospoda, kako so na predvečer C. rila in Metoda iz železnih možnarjev streljali. Ali je že kedo slišal, da bi se bilo še kedaj iz lesenih ali pa papirnatih možnarjev streljalo? Povedala pa nista, da je njujin hlapec siloma vzel (brez da bil koga prosil) možnarje, kateri

pa ališijo ovi „miederlaci“, na katero ta dva islivata najbolj svoj strup. Kaj ne, za slovensko čast pa streljati iz nemških možnarjev, to pa more biti že veselo. Sorko, pamet, pamet! Najboljše je, da prej ko prej prosiš gospoda knezoškofa, da ti napravi drugo mesto, ter seboj vzameš tudi župnika, da boše pri nas enkrat mir. Se še vidimo! Več faranov.

Prevalje na Koroškem. Dne 27. junija so se vršile občinske volitve. Črnuhi so napeli vse strune ter najeli so nekega Žagarja, Tomaža Ženovca in cerkvene ključarje Žazeta in Alekarja, da so letali od hiše do hiše in prosili volilce da bi oddali glasove črnuhovim kandidatom. Poleg teh imenovanih so pa najeli še enega črvljarija, da jim je popravljal kopite, kajti od samega letanja so kopite pogubili. Ti agitatorji so se reno prizadevali z lepim delom; obrekovali so postenje, ja moške da jih more po dnevih z lutjo iskati, prav grdo; rekli so, tega moža ne smemo voliti, ta je napravil pasjo štibro, drugi nakladajo dašek, tretji je brezverec in t. d.; mi pa hočemo pasjo štibro proč; davki misli je morda ta modrijan Luka, se morejo še precej znižat; imamo jih preveč, namreč 10%! Mi bomo napravili da bo prav, prosim volite mene, je rekel Luka. Seveda so kmeti obljubili vse to storite, kar je zahteval Luka. Ta Luka, piše se menda Žagar, se je že dolga časa bahal po gostilnah kot prihodni župan. Seveda bila je stvar gotovo izrečena od enega kaplana (menda se šibilejo Janez Sekol) pri nekem zborovanju delavskega društva v Prevaljah; za brihtni kaplan Sekol je predstavil pred kakimi 10. meseci Luko Žagarja kot našega prihodnega župana. Nastal je na enkrat po celi občini hrum, in ko so videli Žagarja, vsa se je odkrivalo od samega špota, in kopite Žagarja so škripale od samega veselja. Prišel je dan volitve, in kakor piše list „Mir“, ta dan sobota je bila za nas najnesrečnejša, ker kmeti niso mogli priti k volitvi, sušiti morajo doma krmo. Meni se zdi da dopoldan kmet pred 11. uro nič ne more krme sušiti. Kriva ni bila sobota, ampak križa našega poraza sta bila naša kmetiška kandidata Luka Žagar in Pernjak p. d. Tomaž Volilcov III razreda je bilo lepo število; ko vidijo gospod župnik in oba kaplana to lepo število kmetov, smejali so se, ter mislili so „zmaga je naša“. Kaj pa se je zgodilo? Kmeti so obrnili črnuhom hrbet in propadli so v ter volili so z napredniki in so ostali klerikalci v veliki manjšini. Glava se je obesila kaplani Janežin Sekolo. A misli je: V drugem razredu moramo na vsak način predreti! Prišla je ura volitve popoldne drugega razreda, kaj se je pa tu zgodilo? Pošteni kmeti so tudi v drugem razredu bili trdni, in so volili napredno. Zgubili so zopet črnuhi drugi razred popolnoma. Strašansko prestrašil se je kaplan Sekol, ko je slišal da tudi drugi razred je zgubljen, in je vprašal, kako je to mogoče. No, no, zdaj pa vem, v kaki časti sem pri ljudeh... Popihali sta jo gospod župnik in kaplan Ubhing domu; sramota jima ješla v želodec. „Is nix zu mochn“. Ob 3. popoldan so se zbrali volilci I. razreda. Gospod župnik Anton Kesnar in kaplan Ubhing nista prišla volit v prvi razred. Samo kaplan Sekol je ostal na volišču, ter misli je, njegov oddani glas bo rešil Israel. Tudi ta razred je bil popolnoma zgubljen za klerikalce. Takšni poraz kar Prevalje stoji, še naši klerikalci niso doživeli. Pokazali smo jim, da se ne pustimo od kaplanov komandirat. List „Mir“ piše, ker je v II. razredu gozdar Gafo izvlehen kaj je on dobrega storil za občino, češ gospod župnik Kesnar so že tako veliko dobrega storili in jih pa vržejo vun. Odgovorimo pa čisto lahko: Kaj pa je vaš nesrečni Luka Žagar storil? Ali ne veste kaj je Luka, ali se niso gospod župnik tudi potegovali za tega nam dobro znanega Lukana? Žal je nam da smo morali župnika vun vreči, ali gospod župnik, vi niste imeli toliko enerzije, da bi bili to nevarno postopanje teh dveh kaplanov ustavili. Zatorej se vam čisto prav zgodi: Kdor družemu jamo koplje, pada sam v njo, pravi stari prigo-vor. Tudi neka frajla, se vtika s svojim dol-gim jezikom v občinske volitve; napadla je pridnega klobučarja Jansekoviča in mu očitala, kaj bo zdaj dobil od Nemcev. Tadelavni mož je bil tiho, ni dal odgovora nobenega. Ko bi mož

imel vročo kri, napravil bi kaj drugega. Ali prav je imel, da je ostal mirni mož! Živeli napredni volilci!

Harburg na Bavarskem. Pozdrav na vse napredne prijatelje „Stajercu“! Ker nas je tukaj precejšno število Slovencev, ne zamerite če Vam tudi mi o naših razmerah tukaj v Nemčiji nekaj poročamo. V tukajšnjem kamenolomu gospoda Märkerja je bilo zdaj v navadi, da so skoraj vsi minerji bili tako plačani, kakor tisti kateri nakladajo kamenje in šoder v vagono. Ker pa je delo za minerje veliko težavnejše in nevarnejše, ker morajo po golih skalah po vrhah plezati in kamenje lomiti, za to so vsi minerji dne 6. julija štrajk napravili. En Čeh in en Italjan sta začela precej ostro govoriti z gospodom direktorjem; zato so telefonirali po žandarme v mesto in kmalo je prišel en žandarm, da bi ne bilo škandalov; pa ni bilo aile. Gospod direktor, kteremu gre vsa čast, je v svoji bistroumnosti hitro napravil red, nekaj ljudi se je odpustilo, nekaj jih je šlo samih in tem drugim se je zvišala plača za nekaj pfenigov na uro in stvar je bila pri kraju. Prihodnjič bom pisal kaj več od cementa, kako nam tam gre v peči, kjer se cement žge.

Seattle Wash. Amerika. Cenjeni urednik! Prosim Vas, dovolite mi nekoliko prostora v Vašem cenjenem listu „Stajercu“. Znano Vam je, da sem meseca marca Vam pisal, da mi za nedoločen čas ostavite list, ker takrat nisem vedel kam se bom obrnil, ker so razmere tukaj v Ameriki vsaki dan slabše postajale. Po kratkem premišljevanju ju nderem pa naravnosti v blaženo Avstrijo, s trdno voljo, se nikdar več v Ameriko vrniti. Ali o čuda, znate-li cenjeni urednik, kako dolgo sem bival v svoji domovini? Cele tri dni (berite tri dni!) in še do svojega zaželjenega cilja nisem prišel v Gornji grad, kjer je moja zibeljka tekla. Kaj pak, nastanil sem se v are-dini „Slavije majke“ v beli Ljubljani, ker je pomešana s Hrvti, Srbi in cigani. Ne oporekam k temu, kak narod je v tem ali onem mestu naseljen, ali sveta jeza človeka obide, ko ališni in vidi toliko hujkanja proti našim rodnim bratom Nemcem. Ja ali ni Nemec ravno tako človek kot drugi narod? Ljubljanski bahači pojdite si z svojim jezikom kruha po svetu iskati, boste videli, kako dolgo boste shajali! Ni sem še tako veliko sveta poskusil, ali za mojo mladost je veliko; prepotoval sem celo Ameriko od „Atlantic oceana“ pa do „Pacific oceana“ polovico Meksike in do Avstralijskega obrežja, pa poloco Evrope in povsodi sem si ša z nemškim jezikom kruh služil, posebno v San Francisku v Kaliforniji je veliko nemške industrije. Vsačega rojaka pa svarim v domovino hoditi, kateri nima posebno trdno voljo tam ostati, posebno taki, kateri nimajo nobenega podjetja tam. Se podjetniki se vračajo nazaj. Škoda denar trošiti, in ga nikdar sitim kapitalistom v žrelo metati. Želernične in parobrodne družbe delajo sedaj velike dobičke, vse na račun delavca. Vzemimo na primer, tukaj ko sem jaz bival, in kjer sedaj zopet bivam, stane vožnja okroglo 1.200 kron, potem pa kaj se še posebej potrosi, je pa hitro dve tisoč kron, za ta denar se tukaj lahko in mirno brez dela živi eno leto, pa naj še bo tukaj tako slabo je še vedno boljše, kakor v stari domovini kadar so najboljši časi, če eden tukaj biva le dobrih par let, da se ameriških šeg, bavarijske navadi, potem če v Avstrijo pride, se nikdar več ne more Avstrijskih razmer navaditi. Zavoljo tega jih tako malo tam ostane. Rojake v stari domovini, kateri še niso bili v Ameriki, svarim sedaj v Ameriko hoditi, ker se finančna kriza ni končala; kadar se pa razmere zboljšajo, bom pa Vam blagohotno v „Stajercu“ naznanil. Za sedaj pa Vam kličem: Učite se nemškega jezika! Ljubi „Stajercu“, Ti jih pa podpiraj v učenju, saj je to tvoja sveta naloga in dolžnost! Srčne pozdrave Vam pošiljam iz daljne tujine, „Stajercu“ pa želim največ uspeha.

A. Weratnik.

Škodljive razvade.

Naše ljudstvo ima nekaj tako grdih, ljudstvu samemu škodljivih razvad, da jih je treba v par besedah očigostiti.

Stajersko vino glede svoje kakovosti go-

tovo lahko z vsakim drugim vinom konkurira. To je zaklad zelene naše domovine. Dobro, nepokvarjeno pristno vino iz štajerskih goric se sme postaviti kot fant na štelungi... In vendar opazujemo, da marsikateri naših sosedov raje madžaronsko, nižje avstrijsko ali tirolsko vino pijejo. Poglejmo le Koroško. Tam ne bodeš v krčmi štajerskega vina videl. Kakšnega rujavega tirolca dobiš, podobnega dešpljevi vodi po barvi in okusu. Štajersko vino ima močan okus pristnosti, zdrav okus, — ali koroški jezik se je menda že privadil tirolske mešanice. Skrajni čas je, da naši planinski sosedji vržejo to razvado prof. Posegajte po štajerski kapljici!

Ali tudi Štajerci sami niso brez razvad. Žalostno je, da se sredi v vinorodnih krčmah dostikrat ne dobi poštenega vina. Za ceno se pametnemu človeku ne gre, kajti to je pač vse eno, je-li plačam 24 ali samo 20 krajcarjev za pol litra. Glavno je, da je vino dobro. Tega primanjkuje v mnogih spodnje-štajerskih krčmah. Mi pa pravimo: Krčmar v vinorodnem kraju, ki nima ponosa, da bi točil dobro vino, je javni škodljivec.

On škoduje sebi, kajti kdor vino pozna, bode le enkrat k njemu prišel. On škoduje pa tudi sosednim vinogradom in dobremu imenu svoje cele pokrajine. Ali ni sramota, da se toči po gotovih gostilnah v Halozah, Slov. Goricah, v ljutomerskem okraju itd. slabo, pokvarjeno vino? Žalostno, ako vinogradnik na svoj lastni pridelek ni ponosen! Priznamo, da je marsikaj tudi na slabem ravnanju z vinom ležeče. Ali zdaj stojijo novi nasadi že toliko časa, da bi moral kmet že prav ravnati. Seveda, ozirati se pri temu ne sme na stare razvade...

Pa še nekaj naj pri temu omenimo. Opazovali smo že dostikrat kmete, ki so prišli v mesto vino prodajati. Barantali so, hvalili svoje blago in pili pri temu — pivo! Tu se pač že vse neha! Sam je vinski izdelovalec, sam živi od vinskega pridelka, ali s svojimi groši podpira raje pivovarne. Tujec pa naj pije vino! To so grde, škodljive razvade...

Slučne napake je opaziti tudi pri drugih pridelkih kmetijstva. Vzemimo mleko. Mi gotovo nismo tako zlobni ali neumni, da bi rekli: mleko je predrago. Ako zamoremo plačati za liter kuhane vode, imenovane "pivo", 48 vinarjev, potem moramo tudi zadovoljni biti, da košta liter veliko bolj redilnega mleka 16 ali 18 vinarjev. Kmet ne zasluži danes pri mleku niti soli! Ali — ceno naj zviša, kolikor mu to vest pripušča, pač pa naj daje tudi le pristno, čedno in zdravo mleko. Grda, škodljiva razvada je, ako daje kmet po nizki ceni slabo, pokvarjeno vodeno mleko v umazani posodi...

In tako bi se dalo še mnogo škodljivih razvad naštet. Kmetje! Bodite bolj ponašni na svoje pridelke in godilo se vam bode bolje!

Novice.

Suša! List „Südböterr. Korrespondenz“ piše: — Grozna slika, naši travniki, naše paše in polja! Letos tako grozna suša grozi nam s slabo letinjo in mi vidimo kmeta brez upanja. Uničenju zdravega vinogradniškega stanu po katastrofah vsled peronosperje je sledila toča za točo v novih, s toliko stroškov urejenih nasadih. Leto za letom toča! Čulo se je že mnenje: kdor se hoče gospodarsko uničiti, ta naj si kupi vinograd. Letošnja pomlad pa je krasno kazala; po 40, 50, 60 grozdov na eni trti so šteli kmetje in zopet se je vzdramilo upanje, kajti pričakovalo se je krasno vinsko trgatve. No, pa ne bode tako krasna, — kajti suša, najbolj občutljiva in skoraj neverjetna suša že kaže svoje posledice. Jagode odpadajo, so nezmožne za razvitek, primanjkuje — dežja. Ali ne samo v vinogradih primanjkuje dežja. Še grozovitejša deluje suša na naših travnikih, pašah in poljih. Travniki so podobni najbolj neplodovitim hribovskim pokrajinam, kjer zamorejo k večjem koze in ovce iz trdih tal par travic potegniti. Dela na polju so izključena. Žitje izgleda žalostno in tudi kapljice zadnjih neviht niso zamožle dosti pomagati. Valed tega grozovito zvišanje cen krme, ki košta danes že 14 K. Prišljen prodaja kmet svojo živino, da ne pogine z njo vred valed lakote. Kako brezmejno so živinske

cene padle, kažejo sledeče številke. Na zadnjih živinskih sejmih v Ptuj se je prodalo:

bike	za	40—50 K	pri 100 kg
vole		40—48	" " "
krave		30—40	" " "
mlado živino		38—44	" " "
teletazaklati		18—44	" " "
svinje		70—80	" " "

Tisočero glav živine pa ne najde kupca! Dokaz groznega znižanja živinskih centiči v tem, da so v Ptuj n. p. cene mesa na K 1—, 80 vin. ali celo 70 vin. padli. Ta katastrofalni gospodarski polom mora imeti posledice, ki bodejo usodepolnega pomena za vso spodnje-štajersko kmetijstvo. Kako kolosalno bodejo narasle cene živine in mesa v spomladi!... Napredni okrajni odbor je valed tega napravil korake, da z vso enerzijsko grozno bedo olajša. Odbor opozarja zunanje živino-tržce, da porabijo ugodno priliko in obiščejo ptujske živinske sejme, kateri se vršijo vsako 1. in 3. sredo v mesecu. Tako se ne bode cene do blaznosti znižavale in ne koristilo le posameznim mesarjem. Okrajni odbor pa sklicuje tudi za nedeljo, 19. julija 1908 dopoldne v Ptuj veliki kmetijski zbor, da se pomenimo o vseh sredstvih, ki zamorejo državo k potrebnim pomoči prisiliti. Ako se kedaj na severu države kaj malega zgodi, ima država odprte žepce. Ponižne planinske dežele pa pusti od lakote poginiti. Tega preziranja ne moremo več trpeti! Vsi na krov!

Pivo se je podražilo, — ta vest razburja zadnje dni vse planinske dežele. Samoumevno niso podražena piva gostilničarji krivi. Kriva je le avstrijska vladna lenoba, ki pusti velike kapitaliste v kartelih cene komandirati! Zvišanje cen pive se ne da iz nobenega stališča odobravati. Dokaz temu so sledeča dejstva: Pivovarne (Brauereien) delajo danes z manjšimi režijami kot pred 20. leti. Poleg tega porabijo svoje postranske produkte danes veliko bolj nego preje. Pred 20. leti jemale so pivovarne izključno strokovno izvežbane uslužbenice, ki so jih morale seveda tudi primerno visoko plačati. Takšni „burš“ (Braubursche) je zaslužil 40 do 100 goldinarjev na mesec. In v večjih pivovarnah je bilo takrat 30—50 takih „buršev“ nastavljenih. Danes imajo pivovarnerji le par takih oseb, vsi drugi pa so hlapci in neučeni delavci, ki največ 35 gold. zaslužijo. Nadalje je danes cela vrsta mašin, s katerimi si zmanjša pivovarnar svoje stroške. In potem še hmelj. Svoj čas je koštal hmelj 300—400 K za met. cent. Danes dobiš najboljši hmelj iz Saaza za 240—300 K. Štajerski hmelj košta danes le 70—120 K. Tudi ječmenova cena danes ni višja. Državni davek pa je ostal vedno isti. Nadalje se je pivovarnarjem cene vožnje znižale. Za odpadke dobivajo letos lepe denarje. Tako stoji stvar! Zakaj pa so na Češkem tako nizke cene piva? Dobro okusno pivo dobiš tam za 24 in 28 vin. pri litru. Najboljše pilzensko pivo košta v gostilni 40 vin. liter. Zakaj torej se zviša cena le v planinskih deželah? Na to pač nikdo ne bode mogel odgovora dati. Le — ljudstvo daje odgovor s tem, da štrajka, da ne pije več pive. In posledice so občutne. Videti hočemo, kdo bode odnehal.

Tožariti so nas pričeli različni gospodje. Imeli smo doslej dolga časa mir, ali zdaj nas je kar štiri, reči in piši štiri gospodov tožilo. In sicer so to: 1. Visoki gospod dr. Kronvogel iz sv. Lenarta v slov. gor. 2. Jurij Belšek. 3. Fajmošter in knez haložanski Vogrin iz sv. Barbare v Halozah. 4. Kokolj iz sv. Barbare... Štiri tožbe torej. Ali edino dr. Kronvogel ima poguma, da gre pravo pot. On nas namreč toži tako, da nam bode mogoče svoja dokazila porotnikom predložiti. To je svekorot pošteno! Ali ostali trije tožitelji se bojijo naših dokazov resnice in zato nas tožijo edino za posamezne besede, za katere ni tako dokazovanje dovoljeno. To pač ni pošteno! Ako se čutijo možakarji po nedolžnem napadeni, ako menijo, da ni res, kar je „Štajerc“ o njih pisal, — potem naj tožijo celotni članek, ne pa samo eno besedo! Tako je! Ali tudi to jezuvitako zavijanje jim ne bode pomagalo. Pravica bo le zmagała, pa čeprav se skuša solnce s kutami zagrniti...

Hišno preiskavo smo te dni doživeli... Gospod dr. Kronvogel nas namreč tožari, ker menda nima ničesar drugega opraviti. Mož je

razžaljen, ker smo njegovo zakulisno delovanje malo natančneje popisali in štajerski javnosti odkrili. Mož nas toži. — dobro: to je njegova pravica. Ali kje je dobl gospod dr. Kronvogel pravico, da sam sebe v vsej javnosti na brezsrčni način — osmeši? Dr. Kronvogel si namreč domišljuje, da je naš dopisnik tam v sv. Lenarta. In zato je dr. Kronvogel zahteval v našem uredništvu hišno preiskavo, da bi našel dotični rokopis in vedel, kdo je „Štajerc“ dopisnik... Hahaha! Pred 10 leti se je vjel na te limanice še kakšni uredniški bebec; danes to ne gre, velečislani gospod dr. Kronvogel. Ko bi naš urednik tudi res dopis iz sv. Lenarta dobil, tega vendar pametni človek ne bode verjel, da bode dopis hranil tolike časa, da pride sodnijska komisija po njega. Torej zakaj se šalite, g. dr. Kronvogel? Zakaj? Vboga komisija je morala brekati v uredništvu po starih spisih, pismih, verzah, knjigah, pa vse zastonj! Nič niso našli, ker ravno ničesar ni bilo več! Mi imamo namreč — gospod dr. Kronvogel, Vi ste pametna glava in zato Vam to na uho zašepetamo, — mi imamo to navadico, da take manuskripte pravočasno uničimo, raztrgamo in sežgemo! Capito? Zpomnite si to za bodočnost in pripetila se Vam ne bode več taka blamaža kakor tokrat...

Iz Spodnje-Štajerskega.

Sladka Ančika... Čadno, ali na Pohorju si pripovedujejo neko resnično povest, ki jo moramo svojim čitateljem sporočiti. Nekaj mlajših kaplanov in fajmoštrov priredilo je namreč pred kratkem procesijo na sv. Henrik na Pohorju. Najpreve so šli seveda v cerkev in zavijali oči proti nebu kakor bele golobice. Potem pa so šli okrepčati i trupla in to v bližnjo prvaško krčmo. Pilo se je rujno vince in končno so črni gospodje povabili primerno število ne ravno najgrših žena, naj jih spremijo v mežnarijo, kjer da bi se slavje nadaljevalo. Hmhm, res se je nadaljevalo. Pilo se je, stiskalo roke, oči so se bliskale. Posebno neki kaplan, ki je sedel poleg gospe L., je bil skrivnostno sladko ginjen in je nagovarjal svoje sosedinjo vedno le z „sladka Ančika“. Potem se je pilo bratovščino in poljubovalo z žegnanimi ustmi... Vino je razgrevalo živce vedno bolj in veselo družbo ne moremo več popisavati, ker so se malo preveseli dogodki godili. Tako je skrila neka ženska klubok nekega kaplana, to pa na neki skrivni kraj, kjer ga je moral kaplan sam iskati. Sladka Ančika je pozneje baje tudi še kaplana posetila... Hm, hm, Ali ni bilo preveč krščanske ljubezni? Možeje na Pohorju škripajo z zobmi in proklinjajo tako počenjanje, ki je obenem najgrše pohujšanje. In prav imajo možje! Ali — prihodnjič palico za babe, pa če katera po strani po duhovniški grbi pade, tudi nič ne dene...

„Svoji k svojim“. Poročali smo svoj čas iz Brežic na Savi, da je bil aretiran trgovec Boetio. Mož je sicer italijanskega rodu, ali v Brežicah je postal hud pristaš pravkov. Pod gealom: „Svoji k svojim“ so se prvaki tudi za tega italijanskega Slovenca potegovali. No, stvar je nekaj časa trajala. Boetio je prodajal veliki trdki Matheis jajca. Končno pa se je sprl in je prišel sam jajca razpošiljati. Da bi lažje z Matheisom konkuriral, nagovoril in podplačal je poštnega uslužbenca Ivanška, da mu je ta vsa Matheisova pisma kazal. Zaradi te sleparije je bil Ivanšek na mesec dni zapore obsojen. Italijanski Slovenec Boetio pa je bil obsojen na 20 dni zapore, odnosno 300 K globe. Svoji k svojim!

Iz sv. Lovrenca v sl. g. se nam poroča: Veselujmo se naprednjaki, kajti naša stranka raste! Znani prvaški Koser in njegova žena sta pristopila k naši stranki. Nikdo v sv. Lovrencu ne prebira „Štajerca“ tako vestno, kakor ravno Koserjeva zakonska ter ljubi naš župnik. Dobro tako, dobro! Bodejo pač pametni postali! Ljudje pa bodejo izprevideli, da „Štajerca“ brati ni greh. Ko bi bil to greh, poteki bi župnik in klerikalci hitro v pogubnost. Ali ker sami vedo, da ni greh, zato prebirajo „Štajerca“ z vso vnemo in z velikim veseljem... Pa še eden ga rad prebira: to je občinski dedek Horvat. Župnik je Horvatu menda že odvezo dal za njegove grehe. Zdj čita mož žalostno naš list, ki mu tako odkrito resnico govori. Ja, dedek Horvat, odstopi, drugače ne bodeš imel miru. Kajti naš „Štajerc“ ti še ni dal odveze...

Iz Grabšinskega brega na Ptuj-Gornarad-
nski okrajni meji v slov. gor. se nam poroča
deče: Kdor je ta neprijeten breg že enkrat
hodi se je akoz mačno vožnjo težko oblo-
ga voza prepričal, da mora biti 3 do 4 pare
inje vprežene, da se pride naprej in sicer na
Gorno-Radgonski strani. Po zimi kadar je ta
sta v ledu se popolnoma ne more voziti. Na
Ptujski strani se gre s težavo. Ako se ozir vzame
lepo rodovitno Murško polje, iz katerega se
pridelki večinoma na Ptuj čez Grabšinski breg
prevažajo in se v tem bregu strašno živina tr-
ni in ubija, tak je sedajni okrajni zastop
začelnistvom velezaslužnega g. Orniga, kateri
je že v tem kratkem času njegovega poslovanja
veliko dobrega in koristnega za popravilo cest,
kanalov in mostov storil, kar more tudi najhujši
svoznik pripoznati — da je to zelo pametna
ideja, ako se ta breg v Grabšinskih razkopje
potoma cesta prestavi. Valed tega se je dne 9.
julija t. l. vrnil na hcu mesta komisijon, obstoječ
od zastopnikov Ptujškega in Gornoradgonskega
okraja, katerega je zastopal večastiti gosp. žup-
nik Kunze, kateri je projektirano cestno progo
ogledal in za najboljšo spoznal. Mi pozdravljamo
in srca to podjetje z veliko željo, da bi se to
delo takoj začelo.

V konkurz prišel je trgovec Johan Dokler
v Šmarju pri Jelšah.

Rogaško Slatino obiskalo je dolejš v tem
letu 1070 strank z 1540 osebami. Pač lepo šte-
vilo! — Graščak pl. Kozigmajer je daroval za
tamošnje šolske otroke in v dobrodelnost namene
svoto 300 kron. Dobrosrčen je storil ta blagi
čin ob priliki 50 letnice svojega posvetovanja
Rogaške Slatine.

V Framu dobijo s 16. t. poštno vožnjo k
vlakom. Poštni voz hode od Frama ob 6
uri 40 min. zvečer in prišel na kolodvor v Rače
ob 7 uri 5 min. zvečer; od kolodvora odhajal
bode ob 7 uri 45 min. in prišel v Fram zopet
ob 8 uri 10 minut zvečer.

Utonil je pri Tremerfeldu živinski trgovec
A. Sammern iz sv. Jarja. Prišel je v vrtnec.

V Savo je šla neka mlada trboveljska de-
lavka. Meliča so našli pri postaji. Vzrok samo-
mora so baje domači prepri.

Samomer. V Celju se je zastrupila 26 letna
dejavka Antonija Tomažin iz Rake. Boda jo je
prigušala v obupanje. Revica je imela ljubavno
razmerje z nekim človekom, ki jo je pa zapustil,
ko je porodila.

Iz Koroškega.

Glede koroških šol povedal je napredni po-
slanec Nagele orglarju Grafenauerju v državni
zbornici tudi marsikatero resnico. Rekel je: Ako
bi koroški deželni zbor bil Slovencem sovražen
in bi se hotel spreti s pametno mislečim delom
slov. prebivalstva, dal bi jim čisto slovenske šole.
Ako se Slovencem odvzame nemški
poduk, potem se jim gospodarsko
in kulturno škoduje. To so koroški slo-
venski kmetje že vedeli, predno je Andrej Ein-
spieler z jezikovno gonjo prišel. Kajti že takrat
so pošiljali tisočeri kmetje svoje sinove kot pa-
stirje v nemške pokrajine, samo da bi si nem-
ščine priučili. To uvidijo kmetje tudi danes in
zato so s šolami zadovoljni. Nezadovoljni s šo-
lami so le politikujoči duhovniki in par
advokatov. V kmetjskih vrstah so nasprotniki le
zapriseženi strankarji, cekmoštri, mežnarji in
orglarj Grafenauer, ki pa pustijo svoje otroke
previdno v nemščini izobraziti. ... Na ljudskih
šolah vpeljejo kateheti večidel le slovenske ka-
tekizme. Znano je, da otroci slovenske katekizme
le težko in nerado čitajo ter razumejo. Zato so
tudi učni uspehi v verouku tako slabi. Ali du-
hovnikom je menda politika več nego verska
vzgoja. Ako je duhovščini toliko za versko od-
gojo, zakaj ostane potem n. pr. katehet v Gra-
fensteinu kar 3/4 mesece od poduka proč? Za-
kaj zanemarija župnijski provizor Dragaznik v
Abteju na nezasišani način poduk? Šola naj
bode le zato, da se privleče otroke potom pr-
vaške propagande k sebi in se jih zamere po-
zneje zlorablja v klerikalne svrhe. In pri temu
je gospodi vse eno, če je par procentov analfa-
betov več. Grafenauer prav nič ne žaluje, da
ravno v njegovem okraju ljudje ne znajo čitati in
pisati. Jaz bi želel, da bi se Grafenauer,
namesto da se vedno z jezikovno

gonjo peča, bolje za gospodarsko
dviganje njegovega revnega okraja
brigal.

Smrtna nesreča. V taverskem tunelu sta
trčila dva motorna vlaka skupaj. Mašinist je bil
mrtev, dva druga uslužbenca pa sta težko ra-
njena.

Strelna udarila je 9. t. v posestvo Mahra v
Baljaku. Hiša in gospodarsko poslopje sta po-
polnoma pogoreli. Tudi 14 letna hčerka posest-
nika je bila ubita. Njena sestra pa je smrtno-
nevarno ranjena.

V Knapenbergu je divjala 9. t. toča in na-
pravila veliko škode.

Po svetu.

8 sinov-vojakov. Najmlajši sin posestnika
gostilne „Böhmische Mühle“ v Goldenhöhe na
Češkem je bil te dni potrjen. To je osmi sin,
katerega da gostilničar domovini za soldata.

300 hiš pogorelo je v ruski trdnjavi Düna-
burg. V Nasradu na Ogrskem pa je pogorelo
450 hiš.

Srečo ima kmet Gugemos v Niederau. Ko
je prišel te dni enkrat zvečer ob 9. uri domu,
povila mu je žena ravnokar dva krepka dečka.
Pol ure pozneje je vrgla krava dva teleta, zutraj
ob 4. uri pa kobila 2 žrebeta. Torej je dobil
kmet v eni noči trikrat dvojčke.

Iz Herstermarka na Nemškem nam poroča
prijatelj: Pri kopanju novega kanala za barke
med mestoma Herstermark in Hissler so našli
pretečeni teden velikanski zob pradačne živali.
Zob meri 3 metre in tehta 150 kil. Ne ve se
še, od kakšne živali da je.

Izseljevanje v Argentinijo se mora strogo
odsvetovati, ker navadni delavci tam niti toliko
ne zaslužijo, kolikor rabijo za najpotrebnejša ži-
vljenska sredstva.

Velikanski požar, ki je divjal pretekle dni
v petrolejskih jamah v Birsilavu na Galiskem,
uničil je 3 petrolejske šahte. Skupno je pogo-
relo 1500 cisteren surovega olja. Kakor znano,
dobi se iz teh jam letno okroglo 200.000 ciste-
ren olja.

Cenjeni naročniki in prijatelji!

S to številko stopi naš priljubljeni list

„Štajerc“

v 3. četrtletje VIII. svojega letnika. Da ne pride
do kakšnega motenja v dopisiljanju, prosimo
vse svoje cenjene naročnike, da poravnajo čim-
preje naročnino.

Naročnina stane: Za Avstrijo na leto 3 K,
na pol leta 1-50 K. Za Ogrsko in Hrvasko na
leto K 4-50, na pol in četrlet letu razmerno. Da
je ta cena tako visoka, so krivi Košutovi vele-
izdajalci, ki se bojijo „Štajerčevega“ biča. Za
Nemčije na leto 5 K. Za Ameriko 6 K. Za vse
druge inozemske dežele se računi naročnino z ozi-
rom na visokost poštne.

Naročnina,

katero naj blagovolijo naročniki čimpreje po-
ravnavati, je gotovo tako nizka, da je komaj papir
plačan. Mi naprednjaki tudi ne iščemo dobička
temveč nam je edini namen, da izvršimo potrebno
delo v prid ljudstva. To lahko rečemo, da
ni noben slovenski pisani list tako odločno borbo
proti ljudskim zatiralcem poljal, kakor
naš „Štajerc“.

„Štajerc“ se ne ozira ne na levo, ne na desno,
temveč dela edino in izključno za
ljudstvo.

„Štajerc“ biča brez usmiljenja vse, kar je ljud-
stvu sovražnega in škod-
ljivega.

„Štajerc“ hoče na gospodarskem polju zboljšanje
žalostnih razmer kmeta, obrtnika in
delavca. Na polju politike zahteva, da
bi imeli delavni sloji isti vpliv kot
gospodstva. Na kulturnem polju pa
zahteva „Štajerc“ čimveč izobrazbe za
vso ljudstvo.

To je naš namen! Kdo ima pogum, da bi
očrnil, osmešil ali zasramoval ta namen? Mi

pravimo: Vero se ne sme omadeževati s po-
litiko! Narodnost se ne sme zlorablja v
strankarske namene. Kmet, obrtnik in
delavec pa so večni stebri človeške družbe
in brez njih, proti njih volji se ne sme nič-
esar več zgoditi.

Zato pa ne sme manjkati „Štajerc“

v nobeni hiši.

Delajte, razširjajte vaš list, naročajte se, agiti-
rajte za nove naročnike. Ako vsak naših odje-
malcev pridobi le enega novega naroč-
nika potem pridemo do velikanskega števila
naročnikov

30.000.

Potem pa nam bode tudi lahko ustreči vsem
zahtevam, ki jih stavijo naši odjemalci!

Na delo torej, naprednjaki!

Uredništvo in upravnništvo.

Gospodarske.

Kmetstvo knjigovodstvo. Kmet mora računati!
Sedanj položaj, moderni gospodarski promet sil v-
skemu kmetovalcu svinčnik v roko. Hoče li ali noče,
sedaj mora premagati svojo nevoljo nad pisanjem in
vsem pisanjem z vso močjo in se mora naučiti vendar
enkrat uvidevati, da lahko v današnjem gospodarskem
boju obstoji le tisti, ki si je vedno na jasnem, kako
stoji, ki drži pridobljeno trdno v roki in ki pazi na to,
da ne gre pri gospodarstvu brez njegove volje niti
najmanjša reč v izgubo. Današnji kmet mora biti kakor
trgovec in mora računati kakor trgovec. In kakor ima
trgovec onega blaga največ v zalogi, ki mu daje največji
dobiček, tako se mora gospodar držati tudi pred vsem
onih panog kmetijstva, ki so mu najbolj koristne, ki mu
vržejo največ denarja, one pa, pri katerih ima izgubo,
mora opustiti. Gospodarske razmere so se v zadnjih
petdesetih letih korenito spremenile, način gospodarjenja
pa je ostal na splošno isti; kakor so kmetovali praded,
ded in oče tako kmetuje sin, vnuk in pravnuk. Ali se
naj potem čudimo, da nam marsikaj gre navkriž? Kmet
je prežil in spregleda še danes navadno, da je marsikaj,
kar je bilo ob dedecem času dobro, danes slabo in
da je marsikatera panoga kmetijstva, ki je bila nekdanj
zelo dobičkonosna in ki je vrgla mnogo denarja, danes
brez vrednosti, da ne vrže nič in da ima kmet pri njej
celo izgubo. Kmet ne računi in zato ne vidi, da mu
izguba, ki jo je imel pri eni panogi kmetijstva, požre
dobiček, ki ga je imel pri drugi. Ve in vidi samo, da
mu kmetija nič ne nese in da ne pride naprej, naj se
še toliko trudi in naj je še tako priden in varčen. Kmet
tarna in jadikuje, muči se dalje in čaka, da bodo prišli
boljši časi. Vzroka teh slabih razmer ne išče — on dela
preveč z rokami in premalo z glavjo. Ako bi vzel kmet
svinčnik večkrat v roko, bi kmalu uvidel, da mu marsi-
katera panoga kmetijstva povzroča le delo in stroške in
da mu ne vrže nikdar denarja; spoznal bi, da bi bilo
zelo dobro, ko bi svoj stari način gospodarjenja tu in
tam spremenil; našel bi, kako bi se naj te spremembe
izvršile najbolj ceno in najbolj primerno in prepričal bi
se, da samo tožarenje o slabih časih ne odpravi tega
zla, ampak da se je treba oprijeti premissljenega dela in
si tako zboljšati razmere. Kmet mora računati s števil-
kami, ki se pokažejo v njegovem gospodarstvu v teku
enega leta. Že sama trdna volja, napisati vse, kar se v
gospodarstvu godi, bo pokazala kmetu marsikaj, o čemur
se mu prej niti sanjalo ni. Spoznal bo, da je šel pred
njegovimi očmi vinar za vinarjem iz njegovega gospo-
darstva, da je izginila za njegovim hrbtom kronica za
kronico. Kmalu bode uvidel, da se vinarji počasi družijo
v krone in da naraste v teku let iz teh kron kapital,
ki bi v mnogih slučajih lahko tvoril zelo lepo doto za
katero hčer, ki bi se možila. Kmet mora računati in vo-
diti knjige. Da bi se dala za to prilika, je priredila
c. kr. kmetijska družba s podporo visokega štajerskega
deželnega odbora na deželni kmetijski šoli v Grotten-
hofu pri Gradcu poučen tečaj za kmetstvo knjigovodstvo,
ki se je vršil od 13. do 16. aprila t. l. Sledili mu bodo
kmalu drugi. V teh tečajih se naj izobrazijo mladi kmetje
in kmetjski sinovi v rabi računskih knjig. Da se napravi
kmetom knjigovodstvo kolikor mogoče lahko, se bodo
v teh tečajih izobrazili posebni knjigovodstveni instruk-
torji. Naloga teh instruktorjev bo, da bodo v kraju, kjer
stanujejo in v najbližji okolici opozarjali kmete na na-
men in korist knjigovodstva, jim svetovali in jih nava-
jali, da se ga poprimajo in jim pomagali pri začetku
knjigovodstva. Za trud in čas plača c. kr. kmetijska
družba instruktorje na primeren način. Da se lahko tudi
ubožnejši udeležujejo teh tečajev, je na razpolago cela
vrsta štipendij. Pričakujemo, da bode duhovništvo in
učitelstvo tudi na tem polju zastavilo svojo moč v
korist kmetijstva in da se bode zelo mnogoštevilno ude-
leževalo teh tečajev. S. Peter.

Reja kokošij za večji dobiček s pomočjo
pastnih gnezd. Kakor v vseh panogah živinoreje, igra
tudi pri kokošarstvu podedovanje glavno ulogo. Samo
od zdravih, krepkih starišev, ki pa imajo tudi odlične
koristnosne lastnosti, je s podedovanjem zadnjih na
potomce pričakovati, da se koristi pri mladih še zvi-
šajo do gotove stopinje. Pri kokoših se mora v prvi
vrsti gledati na nesenje jajec. Dočim znesejo kokoši
naše navadne deželne pasme brez vsake izbire za rejo

Vzdržanje zdravega

želodca

temelji v glavnem v vzdržanju pospeševanju, in urejevanju prebavljenja ter odstranjenju neprijetnega zamašenja (Stuhlverstopfung). Dobro, iz zdravilnih zamašenj pripravljeno, apetit in prebavljenje pospešuje sredstvo, ki odstrani znane posledice nezdravega prebavljenja, prehlajenja, zamašenja, sestava brezobilne kisline n. p. „Sodbrennen“, napenjanje itd. in krčne bolezni odstrani in zmanjša dr. Rosa balsam za želodec iz apoteke B. Fragner v Pragi.

varilo! Vsi deli zavarka nosijo postavno deponirano varstveno marko.

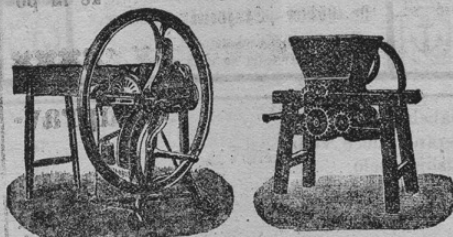
Glavni depot: Apoteka **B. FRAGNER**, c. kr. dvorni liganat „zum schwarzen Adler“ PRAGA, Kleinsseite 203 kot Nerudovets.

Postna pošiljatev vsak dan.
1 cela steklenica 2 K, 1/2 stekl. 1 K. Po pošti proti naprej pošiljati K 1.50 se 1 malo steklenico, K 2.80 pa 1 veliko steklenico, K 4.70 2 veliki, K 8.40 veliki, K 22. — 14 velikih steklenic franco vseh stacionov Avstro-Ogrske pošilja. Depoti v apotekah avstrijskih.

Fabrika kmetijskih in vinogradniških mašin

Jos. Dangel's nased. v Gleisdortu
(Štajersko)

priporoč. najnovejšo vitale mlaitilne stroje, stroje za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, reber, za koruzo, sesalnice za gnojnice, trijerje, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje (Handschlepp- und Pferdeheueren) za mrvo obračati, stroj za košnjo trave in žitja, najnovejšo gleisdorfske sadne mline v kamenitih valčkih zacinane, hidravlične prese, prese za sadje in vino. (Orig. Oberdruck Differenzial Hebelpresswerke) patent „Düchschel“, dajo največ tekočine, se dobijo le pri meni. Angleške nože (Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in garancijo. — Cenik zastoj in franco. 439

MLIN

4 pari kamenja in enim volanom na zmerni vodi. Mlin, lesno poslopje in štala, vse zidano, vse dobro obdržano, 6 oralov zemlje blizu Maribora se po ceni hitro prodaja. Kje pove upravnistvo „Štajerca“. 444

Zahtevajte

zastoj, da se vam pošlje ilustrovani cenik z nad 1000 slikami.

Slika 1/2, nat. velika. Garancija več let

Vsako ne hreznoplačno blago se vzeme pri polni svoti nazaj.

Nr. 365 Srebrna dam-ska remontoar kron 7.—

Nr. 322 Srebrna remontoar 7.— za gospode kron

Nr. 337 Srebrna anker 15 kamenjev gold. 5. dvojni 13.— mantelj kron

N. 341 Srebrna anker dvojni mantelj 15 kamenjev, po 14—19 sebo močna gold.

Anton Kiffmann

največja zaloga ur srebrnega in zlatega blaga. Eksport v vse dežele.

Marburg. P. I. Štajersko.

Garantirano pristno naravno vino

Namizno vino, rdeče 36 vin.
Namizno vino, belo 40 „
Bizeljski burgunder 52 „
priporoč. za oddajo v sodovju od 56 litrov naprej
Otto Kuster, Celje. Vinski ket v velikem hraniščnem poslopju. 446

Red Star Line, Antwerpen

v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New-York in v Filadelfijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladji. — Nizke vožne cene.

Pojasnila daje

Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel na Dunaji

ali **Franc Dolenc**, konc. agent v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 41.

samo pravi je le

Thierry-balzam

zeleno unno kot znamko. Najmanj se pošlje 12/2 ali 6/1 ali patent potna družinska steklenica K 6.—. Zaboje zastoj.

Thierry centifolij-mazilo

Najmanj se pošlje 2 doze K 3.60. Zaboje zastoj. Povsodi priznana za najboljša domača sredstva proti bolečinam, pečenje v želodcu, kašlju, hripavosti, vnetju, ranami itd. — Naslov za naročbe in denar:

A. Thierry, apoteka k angelj-varuhu v Pregradi pri Rogatcu.

Zaloge v največih apotekah. 297

V ptujskem mestnem soparnem kopališču

dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sledenih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob uri popoldan in vsako nedeljo in vsak praznik ob 1/2 uri predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev.) 376

vodstvo ptujkega mestnega kopališča (Pettauer Badeanstalt).

Potnikom v Ameriko

priporoč. generalna agentura **AMERIKANSKE**

in White Star-Linije

hitrejšo vožnjo prek **Basel - Paris - Cherbourg - New-York**, 2 odhoda v tednu, hrana že v Baselu prosta, velikanskimi in varnimi parniki teh linij, prevoz od **Cherbourg-New-York** v resnici 5 1/2 do 6 dni. Vsa potrebna in natančna pojasnila daje radovoljno in zastoj:

Generalna Agentura

Im. Obersteg & Co. 28 Aeschengraben Basel (Švica.) 292

Pridni spretni

usnjarski pomočnik,

ki se razume na vsa delavniška dela najde trajno službo v neki manjši usnjarski delavnici. Kje? pove upravnistvo „Štajerca“. 488

Prilična prodaja!

Prodaj svoj **umetni mlin**, zvezan z žago za dila in kovačnico, zelo kreпка vodna moč na reki Labudski (Lavantfluss), 15 minut od železnice. Nadalje drugo posestvo na istem potoku, kjer je dobiti istotako kreпка vodna moč. Nadalje gospodarsko posestvo, 3 minute od železnice, 50 oralov zemlje z stariščem za kolodvorsko restavracijo. Vse z „fundus instructus“, tudi vsako posestvo samo. Vpraša se pod „Gu. Existenz“, poste restante, Lavamünd, Koroško. 452

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta

Ptuj

Vstanovljena leta

1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hraniščnem uradu.

Mestni denarni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnikih od 8—12 ure.

Občenje z avst. ogersko banko.

priporoč. se glede vsakega med hranilnične zadeve spadajočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Vozički otroke

v novi veliki trgovini

Johann Koss v Celju

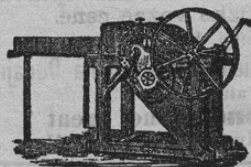
na kolodvorskem prostoru

se dobivajo že od	K 13.—	naprej
druge sorte po	14.—	"
tretje " " " " " " " "	18.—	"
četrt " " " " " " " "	18.—	"
pete " " " " " " " "	20.—	"
in z fedrami po	24.—	"

Za fineše sorte se naj zahteva posebni cenik.

Tovarna za poljedelske stroje

C. Prosch-a v Celovcu

prilagojena izboljšana
vitale (Göpel)
mlatnice

z najnovejšimi te-
čajji (lagerji), lahko
tekoče. Dalje stroje
za rezanico de-

lati, trijerje in mline za šrot.

Kupcu se postavi vsak stroj na njegovo železnično postajo vozne
prosto. Prodaja se tudi na obroke, ceniki se pošiljajo poštino
prosto in zastonj.

Lastna zaloge v Mariboru v Vikringhof ulici.

Jos. Kasimir

nasproti W. Sirks Nfl.

v PTUJU

trgovina s specerijo, materialom, barvnim blagom, priporoča
karbolinej, galica, žveplo, gumi-trakovi, strešni lak, strešna
papa, portland in roman-cement po najnižjih cenah in
solidni postrežbi

Novost!!

Novost!!

●● „Podagrín“ ●●

izvrstna proti gihtu revmi, ozebi in potnimi nogami.
Karbolinej za sadno drevje špricati in štrihati
proti raku, krvni uši in drugemu mrčesu ter proti
poškodovanju od zajcev.

5000 goldinarjev plačila

Oziraje se na moje poskuse z vašim „Mos Balsamom“, vam lahko naznamim, da sem s njim popolnoma za-
dovoljen. Že po 8 dneh so se pojavili očito lasi; ako ravno so bili lasi svili in mehki, so bili vendar krepki. Po
2 tednih dobila je brada svojo naravno barvo in tedaj šele se je pokazal imenitni vpliv vašega balzama. Hval-
ležno ostajam I. C. Dr. Tverg. Kopenhagen.

Podpisana lahko vsakomur pravi „Mos Balsam“ kot zanesljivo sredstvo za pridobitev las priporočam. Tr-
pela sem dalje casa na tem, da so mi izpadali in so se pojavili čisto goli prostori v lasih. Ko sem pa rabila
3 tedne „Mos Balsam“, pričeli so lasi zopet rasti in so postali težki ter polni. Gdč. M. C. Andersen, Ny Vester-
gade 5, Kopenhagen.

1 zavoje „Mos“ gold. 5. Dobi se po povzetju ali s tem, da se plača naprej. Pišite na največjo specialno tr-
govino sveta:

Mos-Magasinet, Copenhagen 395 Dänemark.

Dopisnice se frankirajo z 10 vin., pisma z 25 vin.

Varstvena marka „Anker“

Liniment Caspici comp.

nadomestilo za

anker-pain-expeller

je znano kot odpravljač, izvrstno in bolečine odstranjuje
sredstvo pri prehladu itd. Dobi se v vseh apotekah po 80 h,
1-40 in K 2.— Pri nakupu tega priljubljenega domačega
sredstva naj se pazi na originalne steklenice v skatljah z
našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno
to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“

v Pragi, Elisabethstr. št. 5 nov.

Razpošilja se vsak dan.

Isabela-vilo	kron	32.—
Terano rdeče vino	"	36.—
Rialing belo	"	56.—
50% prava slivovka	"	118.—
30% pravi treber	"	105.—

prodaja po 100 litrov

J. Kravagna v Ptuj

Vozičke za otroke

(Kinder-Sitz- und Liegewägen), v ka-
terih lahko otrok sedi, pa tudi take
za ležati, imata vedno v zalogi in
priporočata po 12, 16, 20, 24, 30,
35, 40—50 K.

Cene so nizke, vozički so lično in
močno izdelani. Pismenim naročilom
se hitro, pošteno in točno ustreže.

Brata Slawitsch, trgovec v Ptuj.

Novo zidana, dobro idoča

kovačnica

z vsem drugim ter separatno stoječo novo zidano sta-
novalno hišo z lepim sadonosnikom, nekaj zemljišča ter
gozd za sekati, se zaradi bolezni in starosti posestnika
proda. Veliko zaslužka, ker daleč naokrog ni konkurence.
Vpraša se pri lastniku g. Peter Fister, kovaški
mojster, Leibs Dorf p. Grafenstein na Koroškem.

Svilne robce

Volneno blago

Druk od firbarja

Cajge in satene

Platno belo in pisano

Štofe in kamgarn

Srajce in kravate

kupuje večina

samo v ta novi veliki trgovini

Johann Koss v Celju

na kolodvorskem prostoru.

PLAHTE
(Prtiči)

iz domačega platna po
iz močne debele kontenine
iz tirolskega platna

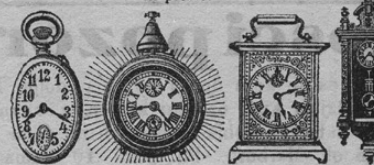
v novi veliki trgovini

JOHANN KOSS v Celju

na kolodvorskem prostoru.

5000 ur zastonj

katalog pošljem vsakomur brez plačila zastonj
in prosto.

Rosk. pat. 3.—	kron	6.—	Bohlinica 6.—	kron	4.—	Ura na pe- 70 m
Seh. Koss. 6.—	"	3.—	Svetla cifr. 3.—	"	8.—	delj 70 m
Zel. b. Ros. 7.—	"	3.—	Stolp. zvon. 5.—	"	10.—	Stolp. zvon.
Seh. dvojni 8.—	"	3.—	Kuhinj. ura 3.—	"	12.—	Zbudilnica
						z gozbo.

Original Omega, Schaffhausen, Glashütte, Helios, Amalia,
izkuseno, od K 13.—; srebrno in zlato blago po origi-
nalnih cenah. 3 leta garancija. Izmenjava ali denar.

Max Böhnelt, Dunaj

IV. Margaretenstrasse 27/27 v lastni hiši
Zapriseženi cenilci in strokovnjaki. Največja in najstari-
je tvrdka. Osnovana l. 1840.

5000 slik-katalog zastonj in poštino prosto.

Meščanska parna žaga.

Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v P-
zraven kralnice in plinarake hiše postavljen

nova parna žaga vsakomu v porabo.

Vsakomu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj
žaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrta-
spahati i. t. d.

Pozor, gospodje in mladeniči!

V svoji lekarniški praksi, ki jo iz-
vršujem že več nego 30 let, se
mi je posrečilo iznajti najboljšo
sredstvo za rast brk, brade in
proti izpadanju brk in las
in to je KAPILOR št. 1. On
deluje, da lasje in brke posta-
nejo gosti in dolgi, odstra-
njuje pralaj in vsako drugo
kožno bolezen glave. Naroči
naj si vsaka družina. Imam mnogo priznalic in zah-
nic. Stane franko na vsako pošto 1 lonček 3 K 6
2 lončka 5 K.

Naročajte samo pri meni pod naslovom

Peter Jurišić

lekarnar v Pakracu šte. 200 v Slavoniji.

Grazzlerija

s stanovanjem, obstoječe iz 1 prodajalne, 1 sobo,
hinjo, klet in vsega potrebneba, 5 minut iz mesta Cel-
nadalje stanovanje v 1. nadstropju, obstoječe iz 3 v-
kih sob z vsem ter z rabo vrta, se ceno odda. Vpra-
se pri g. Adolf Kollenz, pri g. Rakusch v Celju

Velika gotovih oble

za otroke vsake starosti iz štofa in caj-
ženskih jaken (jopc)

štófaste in

moških oblek

hlače iz cajga in štofa zelo po cen.

v novi veliki trgovini

JOHANN KOSS v CELJU

na kolodvorskem prostoru.